

Sygn. akt IV KZ 54/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **D. B.**

skazanego za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 grudnia 2018 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w K.

z dnia 24 września 2018 r., sygn. akt IX WKK [...] o odmowie przyjęcia kasacji

od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 maja 2018 r., sygn. akt IX Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 26 października 2017 r.,

sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 września 2018 r., sygn. akt IX WKK [...] odmówiono skazanemu D. B. przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 maja 2018 r., sygn. akt IX Ka [...] zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt II K [...]. Decyzję tę uzasadniono nieuzupełnieniem przez skarżącego braków formalnych własnej kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego w terminie 7 dni.

Zarządzenie to zaskarżył skazany działający osobiście podnosząc, że kasacja, którą sporządził jest zasadna. Zdaniem skazanego, nie był w stanie

uczynić zadość przymusowi adwokacko-radcowskiemu, albowiem przyznany mu obrońca z urzędu odmówił podpisania i wniesienia kasacji w jego sprawie. Podnosząc powyższe skarżący wniósł o „przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w K. w celu przydzielenia kompetentnego pełnomocnika z urzędu w celu wniesienia kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne w stopniu oczywistym.

Wbrew sugestiom skarżącego, przydzielony mu obrońca z urzędu nie był zobligowany do sporządzenia i podpisania kasacji według oczekiwań skazanego. **Rolą obrońcy z urzędu działającego w trybie określonym w art. 84 § 3 k.p.k. jest prawna ocena, czy rzeczywiście istnieje podstawa do wniesienia kasacji. W tym zakresie obrońcy pozostawiono autonomię wynikającą z faktu zaufania do samego zawodu adwokata lub radcy prawnego. Sprawowanie funkcji kontrolnej przez organ który wyznaczył obrońcę z urzędu jest ograniczone do prawidłowości wykonania przez tego obrońcę obowiązków dla zapewnienia stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, a nie kontrola samego orzeczenia pod kątem istnienia podstaw kasacyjnych.**

Trafnie dostrzeżono w zaskarżonym zarządzeniu, że ustanowiony dla skazanego obrońca z urzędu – adw. J. D. stwierdził w sprawie skazanego D. B. brak podstaw do skutecznego wywiedzenia kasacji, zaś swoje pisemne stanowisko w tym zakresie rzeczowo i wyczerpująco uzasadnił. W takim stanie rzeczy nie sposób było uznać, że obrońca z urzędu nie wywiązał się ze swojej powinności, co mogłoby uzasadniać wyznaczenie skazanemu innego obrońcy w celu sporządzenia i podpisania kasacji. Subiektywne przekonanie strony o braku profesjonalizmu ze strony podmiotu fachowego nie może stanowić wyłącznej podstawy do uwzględnienia wniosku o ustanowienie kolejnego obrońcy z urzędu (zob. postanowienie SN z dnia 10 kwietnia 2018 r., III KZ 18/18).

Konsekwencją powyższego było wezwanie skazanego do uzupełnienia braków formalnych przez sporządzenie i podpisanie kasacji przez adwokata lub radcę prawnego, tym razem ustanowionego z wyboru. Pomimo upływu wyznaczonego terminu skazany nie uzupełnił przedmiotowego braku formalnego,

co – wobec stanowczego nakazu wynikającego z art. 526 § 2 k.p.k. – musiało skutkować odmową przyjęcia kasacji.

Uwzględniając powyższe, brak było podstaw do zakwestionowania prawidłowości zaskarżonego zarządzenia i dlatego należało je utrzymać w mocy.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.